

Книга Пророка Амоса

¹ Слова Амосові, що був ізміж Текойських скотарів. Чув він їх в видиві про Ізраїля за Юдейського царя Озії та за Ізраїльського царя Еробоама Йоасенка, двома роками перед землетрусом.

² І промовив: Загримить Господь із Сиону й видасть голос свій з Єрусалиму, — й заплачуть луги в чабанів, і вигорять верховини Кармелські.

³ Так бо говорить Господь: За три й чотири (за многі) проступки його я не пощаджу Дамаск, бо вони молотили Галаад залізними возами молотільними.

⁴ Пошлю огонь на дом Азаїлів, і пожере він палати в Бенадада.

⁵ Сокрушу засови в Дамаску, вигублю осадників долини ідолської, та й держучого скиптро — із дому роскошів, а весь люд Арамійський піде в полонь у Кирену, говорить Господь.

⁶ А знов так говорить Господь: За три й чотири провини Гази я не пощаджу її, за те, що вони (вірних моїх) позаймали в неволю, щоб запродати їх Едомові.

⁷ Я пошлю огонь між мури в Газі, нехай пожере її палати.

⁸ Повигублюю й осадників Азота й держучого скиптро в Аскалоні, та й простягну мою руку проти Екрону, й вигине останок Филістіїв, говорить Господь Бог.

⁹ Так говорить Господь: Не прощу я й Тирові три й чотири провини його, за те, що вони передали всіх полонян Едомові, не спогадавши на братню умову.

¹⁰ Я пошлю огонь у його мури, нехай пожере його будівлі.

¹¹ І знов так говорить Господь: За три провини Едомові й за чотири не пробачу йому, за те, що він переслідував мечем свого брата, приглушив у собі братерство, безнастанно лютував у гніві свому й переховував негасиму ненависть.

¹² Я пошлю огонь на Теман, нехай пожере в Босрі будівлі.

¹³ Так говорить Господь: За три провини синів Аммонових і за чотири я не прощу їм, бо вони в Галааді жінок вагітних розтинали, щоб поширити займища свої.

¹⁴ Я запалю огонь у мурах Равви, й пожере він будівлі її серед розпучного крику в день бою, з бурею в день хуртовини.

¹⁵ І піjde царь їх у неволю, а з ним і князі його, говорить Господь.

2

¹ Так говорить Господь: За три провини Моабові й за чотири я не прощу йому, він бо перепалив кості царя Едомського на вапняний попіл.

² Я пошлю огонь на Моаба, й пожере будівлі Керіоту, й погине Моаб серед розгрому й трубнього гуку.

³ Затрачу володаря зпосеред нього й умертвлю всіх князів його разом із ним, говорить Господь.

⁴ Так говорить Господь: За три провини Юди й за чотири я не прощу йому, бо вони відкинули закон Господень і не певнили постанов його, та дали звести себе з дороги ідолам, що за ними ще батьки їх ходили.

⁵ Я пошлю огонь на Юду, й пожере він палати в Єрусалимі.

⁶ Так говорить Господь: За три провини Ізраїля й за чотири я не прощу йому, вони бо продають праведного за гроші, а вбогого ба й за пару сандалів.

⁷ Залюбки вони голови вбогих у земний порох прихилиють, а поступки тихих перекручують; і батько й син до одної нетрібки ходять, щоб знеславляти сьвяте ймя моє.

⁸ Ув одежі, в застав взятій, лежать на вколішках при всіх жертівниках, а вино від винуватців пють у домах богів своїх.

⁹ А я вигубив перед очима в них Амморєя, високого, мов той кедр високий, а як дуб, сильного; затратив від вершка до кореня внизу.

¹⁰ Вас же я вивів із землі Єгипецької, та водив вас сорок років по пустині, щоб ви посіли землю Аморійську.

¹¹ Із синів ваших вибирав я пророків, а з молодиків ваших — назореїв; — чи ж не так, ти, Ізраїлю? говорить Господь.

¹² А ви назореїв вином поїли, а пророкам наказували, кажучи: Не пророкуйте!

¹³ Тим то я придавлю вас, як давить віз, накладений снопами;

¹⁴ І в моторного не буде снаги втікати, й силач ізнеможе на силі своїй, та й хоробрий не врятує життя свого.

¹⁵ Нї лучник не встоїть із луком, нї швидкий в ногах не втече, та й їздець на коні не спасе життя свого.

¹⁶ Ба й наймужнійший зміж відважних утікати буде того часу без оружжя, як нагий, говорить Господь.

3

¹ Вислухайте слова, що Господь вирік проти вас, ви, сини Ізрайлеві, проти всього роду, що я вивів із Єгипту, й каже:

² Вас одних зміж усіх народів на землі признав я за своїх, тим то й пошукувати буду на вас всі провини ваші.

³ Хиба пійдуть двоє укупі, як не згодились на се?

⁴ Чи рикати ме лев у гаю, не почувши ловитви? Чи з свого лігва левчук озоветься, покіль не піймає?

⁵ Чи попадеться пташка в сіло на землі, як не наставлено сіла на неї? Чи підіймуть із землі сіло, як ніщо не піймалось?

⁶ Чи затрубить труба в місті, й люде не злякаються? Чи ж складеться в місті лихо без Божої волі?

⁷ Тим же то, що ні чинить Господь, відкриває він свою тайну слугам своїм, пророкам.

⁸ Лев став рикати, й хто не злякається? Господь Бог заговорив, як же пророкам не пророкувати?

⁹ Покликніте ж голосно з домів ув Азоті й з домів у землі Египецькій і скажіть: Зійдітєсь на гори Самарійські, та й побачте безглузде й притіснених посеред неї.

¹⁰ Там не знають справедливості, говорить Господь: насилуваннем і рабунком громадять скарби в свої палати.

¹¹ Тим то так говорить Господь Бог: От, ворог навкруг всієї землі! він повалить всю потугу твою, ограбить палати твої.

¹² Так говорить Господь: Як пастух із пельки в лева вирве часом ноги або кусень уха, — от стільки хиба врятується з синів Ізрайлевих, що в Самарії спочивають собі в кутку постелі та в Дамасці на ліжку.

¹³ Слухайте ж і засьвідчіть се домові Яковому, говорить Господь Бог, Бог Саваот.

¹⁴ Бо того дня, коли буду доходити в Ізраїлі проступків його, скараю його й за жертівники в Бетелі, й будуть повідбивані роги олтарів та й

попадають на землю.

¹⁵ І збудую всяку палату зимову разом із палатою літною, й зникнуть ті доми, прикрашені слоновою кістю, та й не буде вже тих многих домів, говорить Господь.

4

¹ Вислухайте се слово, ви Базанські телиці, що випасаетесь по горах Самарійських, — ви що тісните вбогих, та кривдите злиденних, а на двораків своїх покликujete: подавай лиш, будемо пити!

² Господь Бог залявся на свою сьвятість, що ось незабаром прийде на вас такий час, що вас гаками потягнуть, а останок із вас — рибними вудками.

³ Втікати мете кріз проломини в мурах, кожне — куди попаде, й покинете всю окрасу палат ваших, говорить Господь.

⁴ Ійдіть же собі в Бетель, гріха набіратись, та ще й ув Галгал — провин додавати! приносіте що ранку ваші жертви, що три дні — десятини ваші.

⁵ Приносіть на подячну жертву хліб на заквасці, трубіте й про ваші дари доброхітні та пишайтесть ними; на се бо ви, сини Ізраїля, дуже ласі, говорить Господь Бог.

⁶ За се ж я й давав вам голі зуби, насилав безхлібе по всіх осадах у вас; та ви не наvertsались до мене, говорить Господь.

⁷ Я здержував від вас дощ на три місяці до жнив; спускав дощ на одно місто, а на друге місто не спускав; одну полосу напував дощ, а друга, не скроплювана дощем, засихала.

⁸ І приходили з двох, із трьох городів ув один город, щоб напитись води, та й не напились; та ви й тоді не наvertsались до мене, говорить Господь.

9 Я побивав вас, насилаючи ржу на хліб у полі, гусениця пожерала много садів ваших, виноградів ваших, і фіговин ваших і оливини вашої; ви ж таки не наvertsались до мене, говорить Господь.

10 Я посилав на вас морову пошесть, таку, як була в Єгипті; побивав мечем молодики ваші, так що тільки їх коні забирано, а вона гнилі в таборах ваших була вам у ніздра; ви ж таки не наvertsались до мене, говорить Господь.

11 Я чинив серед вас спостошення майже так, як спустошив Бог Содому й Гоморру; ви бували такими, неначе та головня, вихоплена з пожарища; та все таки ви не наvertsались до мене, говорить Господь.

12 Тим то я тобі знов таке заподію, Ізраїлю, а позаяк я так обійдуся з тобою, то ти, Ізраїлю, приготувись задалегідь стрічати Бога твого,

13 Ось бо, се він той, що творить гори й вітри, що виявлює чоловікові думки його, що ранок в темряву обертає, та ходить понад землею Господь, Бог сил небесних — імя йому.

5

1 Почуйте се слово, ним я заплачу над вами, доме Ізраїля!

2 Упаде, — вже більше не встане діва Ізраїлева! кинута об землю, та й нікому буде підвести її!

3 Так бо говорить Господь Бог: В такому городі, що виступав тисячкою, останеться сотня, а в тому, що виступав сотнею, останеться десять в роді Ізраїля.

4 Тим же то ось як промовляє Господь до Ізраїлевого дому: шукайте мене, а будете жити.

5 Не шукайте собі Бетелю, в Галгал не ходіте; та й в Версаву не вцащайте; пійде бо Галгал у неволю, а Бетель в ніщо обернеться.

⁶ Шукайте ви Господа, а будете жити, ато обхопить він дом Йосифів пожегом і не буде нікого в Бетелі, пожежу вгасити.

⁷ Ой ви, що правосуд обертаєте в отруту, а справедливість кидаєте під ноги на землю!

⁸ Хто се сотворив сім зірок і Оріона, та робить із чорної темряви ясний поранок, а день перемінює у темну ніч, — хто скликує води морські (в хмари) й розливає їх по обличчю землі? Се він — Господь імя йому!

⁹ Він підкріпляє опустошника проти сильного, й пустошник уходить в твердиню.

¹⁰ А вони ненавидять того, що в воротях картає, й гидують тим, хто правду говорить!

¹¹ За те ж, що топчете вбогого й користь собі з його хліба берете, хоч собі будинки й з тесаного каменя помуруете, ви в них не будете жити; понасаджуєте сади-виногради, та вина з них не пити мете.

¹² Я бо знаю, що за безліч проступків ваших, що за великі гріхи ваші: ви ж — вороги праведного, берете гостинці, і перекручуєте справи бідного.

¹³ Тим то мовчить і розумний того часу, бо час се лихий.

¹⁴ Ні! добра, не зла шукайте, коли хочете жити, а тоді й Господь Бог Саваот буде з вами, як се ви говорите.

¹⁵ Одцурайтеся ж лихого, а добро полюбіте, та приверніть правосуд у брамі; може бути, що Господь Бог Саваот помилує ще останки з Йосифа.

¹⁶ Бо ось що говорить Бог Саваот, Вседержитель: По всіх улицах буде плач, і по всіх дорогах будуть голосити: Горе, о горе! прихожого хлібороба закликати муть, щоб з ними смутився, й тямущих у плакальних піснях, — щоб голосили.

17 Та й по всіх виноградниках буде плач, бо се я, — я перейду почерез тебе, говорить Господь.

18 Горе тому, хто день Господень бачити хоче! На що він вам — той день Господень? Темрява він, а не світло, —

19 Се все одно, що від лева б утік хто, та на ведмедя наскочив, або, прийшовши в домівку, об стіну обперся рукою, а гадюка його вкусила.

20 Хиба ж бо день Господень не темрява, а світло? Ні, він — птьма, нема в нім просвітку.

21 Ненависні, противні мені свята ваші, не милі мені пахощі з жертв ваших під час святочних сходи ваших.

22 Коли приносити мете мені всепалення чи хлібові приноси, то я їх не прийму, та й на подячну жертву з ситих назимків ваших я й не гляну.

23 Віддали гук пісень твоїх від мене, голосу гусел твоїх я чути не хочу.

24 Правосуд нехай у вас, як вода, тече, й справедливість — як бистрий потік.

25 Хиба ж ви жертви та хлібові дари в пустині через сорок років мені приносили, ти, доме Ізраїля?

26 Ні, ви носили намет Молохів та зорю бога вашого Ремфана, — боввани, що їх самі собі поробили.

27 Тим то я геть із Дамаску вас попереसेляю, говорить Господь; Бог сил небесних — імя йому.

6

1 Горе вам, байдужнім на Сионі, що вповаєте на гору Самарийську, ви, що пійшли в гору понад людом, і що до вас Ізраїль приходить!

2 Ійдіте лиш в Калне та подивітесь, а звідти перейдіть у Емат Великий, та ще спустітесь у Гет

Филистійський: Чи лучше ж там, аніж у вас у царстві?
Чи більше займище їх, аніж займище ваше?

³ Ви, що біда здається вам далека, й змагаєте до того, щоб запанувало насильство, —

⁴ Ви, що вилежуетесь на ложах із слонової кості, та випещуетесь на постелях ваших; що їсте вибрані ягнята з отари, а телята з найситших пасовищ,

⁵ Що сьпіваєте під гуслі, думаючи, що ви Давидові у псальмосьпіві рівня,

⁶ Що пете з чаш вино, мажетесь мастьми дорогими, а не маєте спожаління над недолею Йосифовою!

⁷ За те ж вони тепер у неволю на чолі перед полонянами пійдуть, та й скінчаться веселоці випещених.

⁸ Самим собою поклявся Господь Бог, та й так говорить Господь Бог Саваот: Ненавидна мені Яковова гординя, його палатами я гордую, і віддам на поталу столицю з усім, що там буде.

⁹ І коли де в якому домі зберуться десяток, то й вони погинуть.

¹⁰ І прийде родич, щоб повиносити кості їх із дому, й запитається в того, що ще зостався в хаті: чи ще хто є в тебе? Той відкаже: Нема вже нікого. А сей скаже: Не говори більше, бо не годилось би споминати імя Господне.

¹¹ Бо, бач, Господь прикаже й покарає більший будинок розпадом, а менший будинок — розпуклинами.

¹² Чи ж коні бігають по скелях? чи волами мож би їх орати? А ви тим часом обертаєте правосуд ув отруту, а плід справедливості — в гіркий полин, —

¹³ Ви, що втішаєтесь марнотою, та мовляете: Хиба ми не нашою силою здобували свою могутність?

¹⁴ Ось, я, говорить Господь Бог Саваот, підійму на

вас, роде Ізраїлів, нарід та й будуть вас тіснити од ввіходу в Емат та й до ріки в пустині.

7

¹ От що дав мені Господь Бог у видиві побачити: Ось він натворив сарани тоді, як почала літня трава виростати. Се була трава по царській косовиці.

² І як вона повиїдала зелену траву на землі, благав я: Господи Боже, змилосердись! Як устояти Яковові? він же й так малолюден.

³ І змилосердився Господь у тому, та й сказав Господь: Не станеться.

⁴ От що дав мені Господь Бог у видиві побачити: Ось, Господь Бог визвав задля суду огонь; і пожер він велику пропасть та й пожер велику часть землі.

⁵ І благав я: Господи Боже, з'упини! Як бо встоїть Яков? він же й так малолюден.

⁶ І пожалував Господь: і се не станеться, сказав Господь Бог.

⁷ От що ще дав мені побачити Господь: Стояв Господь на мурі, мурованому по шнуру, з оловяною ваговиною й держав у руці ваговину оловяну.

⁸ І промовив до мене Господь: Що ти бачиш, Амосе? Я відказав: Оловяну ваговину. І каже Господь: Ось, я положу оловяну ваговину серед мого люду, Ізраїля; не буду вже терпіти йому.

⁹ Опустошені будуть висоти в Ізаака, й повалені божниці в Ізраїля, а проти Еробоамового дому встану з мечем.

¹⁰ І послав Амасія, Бетелський сьвященник до Еробоама, царя Ізраїльського, сказати: Амос будить ворохобною проти тебе серед царства Ізраїльського; країна не може вже терпіти слів його;

¹¹ Ось бо, як говорить Амос: Від меча вмре Еробоам, а Ізраїля певно займуть у неволю з його землі.

12 І сказав Амасія Амосові: Видовидцю! Йди, забирайся в Юдину землю; там їж собі хліб та й пророкуй там;

13 А в Бетелі перестань пророкувати: тут бо царська сьвятиня і царева столиця.

14 І відказав Амос, та й сказав Амасії: Я ні пророк ані син пророчий; я пастух та й збірив дикі фіги (сикомори);

15 Та Господь взяв мене від овець, і сказав мені Господь: Йди, пророкуй серед мого народу, серед Ізраїля.

16 А тепер почуй і ти слово Господне. Ти говориш: Не пророкуй на Ізраїля та й на Ізаака не виповідай ніяких речей.

17 За се ж ось що говорить Господь: Жінка твоя тут у місті буде обезчещена, сини й дочки твої од меча поляжуть; поле твоє буде за шнуром розпайоване, ти помреш у землі нечистій, та й Ізраїль напевно буде виведений із землі своєї.

8

1 От що дав мені Господь Бог у видиві побачити: Бачу я кошика з дозрілими овочами.

2 І спитав він у мене: Що бачиш, Амосе? Відказую: Кошик із дозрілими плодами. Тоді сказав мені Господь: Настав кінець мойму людові Ізраїлеві; не буду вже прощати йому.

3 Пісні по палатах обернуться того часу в риданне, говорить Господь Бог; багато їх помре, кидати муть трупи всюди, мовчки.

4 Чуйте се, ви, голодні, що раді би пожерти вбогих та погубити злиденних, —

5 Ви, що мовляєте: Коли вже мине сьвято нового місяця, щоб можна продавати хліб, та субота,

щоб відчинити засіки, та знов зменшувати міру, а збільшити ціну секля та ошукувати невірною вагою,

⁶ Щоб купувати злидарів за гроші, і бідняг за пару обуви, та висівки за зерно продавати.

⁷ Славою (давною) Якова закликав Господь: Справді, я по віки не забуду й одного з їх учинків!

⁸ Чи через се ж не захитається тоді земля, чи не заплаче кожний, хто живе на ній? Ой зворушиться вона, неначе ріка, буде підійматись і спадати, як ріка Єгипетська.

⁹ І буде в той день, говорить Господь Бог, що буде здаватись, наче б я заповів сонцю заходити опівдні, та наслав темряву на землю серед ясного дня;

¹⁰ І оберну вам святки в сумування й усі пісні ваші — в плач, і наложу на кожний стан верету й лисину на кожную голову; й заведу між вами плач, неначе по єдиній дитині, а кінець усьому буде — гіркий день.

¹¹ Се надходять дні, говорить Господь Бог, що пішлю голод на землю, — не голод хліба, та й не жадобу води, а жадобу почути Боже слово.

¹² Будуть ходити од моря до моря, і блукати від півночі на південь, шукаючи слова Господнього, та не знайдуть його.

¹³ У той час будуть умлівати від жадоби гарні дівчата й молодики,

¹⁴ Тоті, що то божаться гріхом Самарийським, та мовляють: Так певно, як живе бог твій, Дане! — як оживлена дорога в Версавію! Вони попадають і вже не встануть.

9

¹ Бачив я Господа, над жертівником стоячого, й звелів він: Удар по главневі в воріт, щоб аж одвірки захитались, і повали їх усім їм на голови, а тих, що з них зостануться, я мечем повбиваю: не втече з них

ніхто, що буде втікати, й не врятується ніхто, що схоче врятуватись.

² Хоч би зарились у преисподню, то й звідти добуде їх рука моя, хоч би на небо вийшли, покидаю їх і звідти.

³ Нехай би поховались на вершку Кармеля, і там я їх віднайду й заберу; хоч би заховались на дні моря, я звелю змію морському, там їх кусати.

⁴ Як же пійдуть у неволю навперід ворогів своїх, то прикажу мечеві й там їх повбивати. Я оберну очі мої на них, — та на біду їм, а не на добро.

⁵ Бо Господь, Бог сил небесних, тільки доторкнеться землі, а вона наче б розтопилась, і всі заплачуть, що живуть на ній; і вся вона підійметься в гору, як ріка, та й опаде, як та ріка Єгипецька.

⁶ Він построїв у горі палати свої небесні, й утвердив склепінне своє над землею; він скликує води морські й розливає їх по обличчю землі; Господь — імя йому.

⁷ Чи ж ви мені не такими стали, як Етіопії, ви сини Ізраїля? говорить Господь. Чи не я ж вивів Ізраїля із землі Єгипецької, так як Филістіїв із Кафтору, а Араміїв — із Киру?

⁸ Се, очі Господа Бога звернені на всяке грішне царство, й я вигублю його з обличчя землі; однак дом Яковів не вигублю зовсім, говорить Господь.

⁹ Я звелю й розсиплю Ізраїля по всіх народах, як розсипають зерно по решеті, й ні одно здорове не впаде на землю.

¹⁰ Тільки грішники з мого народу погинуть од меча, ті, що то мовляють: Не наближиться, не прийде на нас те лихо!

¹¹ У той час приверну я знов упавше царство Давидове, заправлю попуклини в ньому, поновлю все розвалене й одбудую його, як було за днів давних,

12 Щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що їм ім'я моє обявиться, говорить Господь, — той, що все це вдіє.

13 Настане час, говорить Господь, що хлібороб, прийшовши орати, застане ще женця, а той, що засаджує, захопить того, що ще топче грони; й точити муть гори сок винний та й усі узгірря потечуть.

14 І заверну з неволі нарід мій, Ізраїля, і забудують опустошені міста й поосідаються в них; понасаджують виногради й будуть із них вино пити; порозводять сади й їсти муть плоди з них.

15 Насаджу їх глибоко в землі їх і не вирвуть їх більше з їх землі, що я їм дам, говорить Господь, Бог твій.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2024-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 17 Dec 2024 from source files
dated 17 Dec 2024

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358